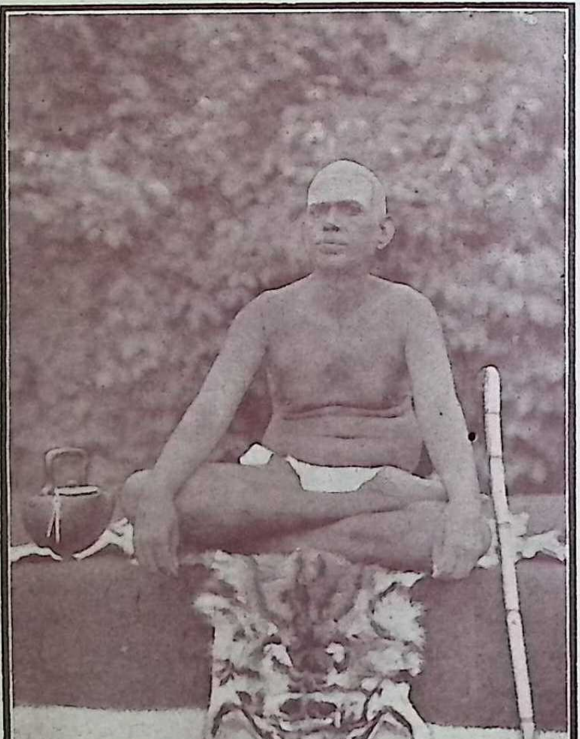
நான் யார்?

(ஸ்ரீ ரமணபகவானருண்மொழி)

ஸ்ரீரமணாச்ரமம்,
திருவண்ணாமலை.

பகவான் ஸ்ரீ ரமணமஹர்ஷிகள்,
திருவண்ணாமலை.

நான் யார்?

விளுவிடை ரூபமாய்த் தொகுக்கப்பெற்ற
ஸ்ரீ ரமணபகவானருண்மொழிகள்

ஆறம் பதிப்பு
2000 காப்பிகள்

திருவண்ணுமலை ஸ்ரீ ரமணுச்ரமம் சர்வாதிகாரி
நிரஞ்ஜனனந்தசுவாமிகளால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1937

[விலை அணு $\frac{1}{2}$

லிபர்டி அச்சுக்கூடம், சென்னை.

முன்னுரை

பூமியின் ஹ்ருதயமும் நினைக்க முக்திதரவல்லதுமான ஸ்ரீஅருணாசலத்தில் விருபாக்ஷ குகையில் பகவான் ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகளது அருந்தவ மோனத்தால் அவர்பா லிழுக்கப்பட்ட ஜனங்கள் பலருள் ஒருவரான M. சிவப்ர காசம் பிள்ளை B. A. என்னுமன்பர் 1901, 1902-ல் மஹர்ஷிகளை அணுகி, உண்மையை உணர்ந்தபடி தமக் குபதேசிக்கும்படி வினயத்துடன் வேண்டிக் கேட்ட வினுக் கட்கு மஹர்ஷிகள் அவ்வப்போது தமிழில் விடை எழுதித் தந்த இது, வினுவிடைரூபமாக சென்னையில் சில அன்பர் களால் மும்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று பிரதிகள் முற்றும் செலவாகிப் பலரும் விரும்புவதால் இப்பதிப்பு புதுப் பித்து வெளியிடப்பட்டது.

சர்வாதிகாரி

நான் யார்?

ஸகல ஜீவர்களும் துக்கமென்பதின்றி எப்போதும் சுகமாயிருக்க விரும்புவதாலும், யாவர்க்கும் தன்னிடத்திலேயே பரம பிரியமிருப்பதாலும், பிரியத்திற்கு சுகமே காரணமாதலாலும், மனமற்ற நித்திரையில் தினமனுபவிக்கும் தன் சுபாவமான அச்சுகத்தை யடையத் தன்னைத் தானறிதல் வேண்டும். அதற்கு நான் யார்? என்னும் விசாரமே முக்கிய சாதனம்.

1. நான் யார்?

ஸப்த தாதுக்களாலாகிய ஸ்தூலதேகம் நானன்று. சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரஸ, கந்தமென்னும் பஞ்ச விஷயங்களையும் தனித்தனியே அறிகின்ற சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷுஸ், ஜிஹ்வை, கிராண மென்கிற ஞானேந்திரியங்களைந்தும் நானன்று. வசனம், கமனம், தானம், மலவிசர்ஜ்ஜனம், ஆனந்தித்தல் என்னும் ஐந்து தொழில்களையும் செய்கின்ற வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ்தம் என்னும் கன்மேந்திரியங்களைந்தும் நானன்று. சுவாஸாதி ஐந்தொழில்களையும் செய்கின்ற பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களும் நானன்று. நினைக்கின்ற மனமும் நானன்று. சர்வ விஷயங்களும் சர்வ தொழில்களுமற்று, விஷய வாசனைகளுடன் மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும் அஞ்ஞானமும் நானன்று.

2. இவையெல்லாம் நானல்லாவிடிற் பின்னர் நான் யார்?

மேற்சொல்லிய யாவும் நானல்ல வென்று 'நேதி' செய்து தனித்து நிற்கும் அறிவே நான்.

3. அறிவின் சொரூப மென்ன?

அறிவின் சொரூபம் சச்சிதானந்தம்.

4. சொரூபதரிசன மெப்போது கிடைக்கும்?

திருசியமாகிய ஜகம் நீங்கியவிடத்துத் திருக்காகிய சொரூபதரிசன முண்டாகும்.

5. ஜகமுள்ள (தோன்றுகின்ற) போதே சொரூபதரிசன முண்டாகாதா?

உண்டாகாது.

6. ஏன்?

திருக்கும் திருசியமும், ரஜ்ஜுவும் சர்ப்பமும் போன்றவை. கற்பித சர்ப்பஞானம் போனாலொழிய அதிஷ்டான ரஜ்ஜுஞானம் உண்டாகாதது போல, கற்பிதமான ஜகதிருஷ்டி நீங்கினாலொழிய அதிஷ்டான சொரூப தரிசன முண்டாகாது.

7. திருசியமாகிய ஜகம் எப்போது நீங்கும்?

சர்வ அறிவிற்கும் சர்வ தொழிற்கும் காரணமாகிய மனம் அடங்கினால் ஜகம் மறையும்.

8. மனதின் சொரூபமேன்ன?

மனம் என்பது ஆத்மசொரூபத்தி லுள்ள ஓர் அதிசய சக்தி. அது சகல நினைவுகளையும் தோற்றுவிக்கின்

றது. நினைவுகளையெல்லாம் நீக்கிப் பார்க்கின்றபோது தனியாய் மனமென்றோர் பொருளில்லை; ஆகையால் நினைவே மனதின் சொரூபம். நினைவுகளைத் தவிர்த்து ஜகமென்றோர் பொருள் அன்னியமாயில்லை. தூக்கத்தில் நினைவுகளில்லை, ஜகமுமில்லை; ஜாக்ரசொப்பனங்களில் நினைவுகளுள, ஜகமும் உண்டு. சிலந்திப்பூச்சி எப்படித் தன்னிடமிருந்து வெளியில் நூலை நூற்று மறுபடியும் தன்னுள் இழுத்துக்கொள்ளுகிறதோ, அப்படியே மனமும் தன்னிடத்திலிருந்து ஜகத்தைத் தோற்றுவித்து மறுபடியும் தன்னிடமே ஒடுக்கிக் கொள்ளுகிறது. மனம் ஆத்மசொரூபத்தினின்று வெளிப்படும்போது ஜகம் தோன்றும். ஆகையால், ஜகம் தோன்றும்போது சொரூபம் தோன்றாது; சொரூபம் தோன்றும் (பிரகாசிக்கும்) போது ஜகம் தோன்றாது. மனதின் சொரூபத்தை விசாரித்துக்கொண்டே போனால் மனம் தானாய் முடியும். தான் என்பது ஆத்மசொரூபமே. மனம் எப்போதும் ஒரு ஸ்தூலத்தை அனுசரித்தே நிற்கும்; தனியாய் நிற்காது. மனமே சூக்ஷ்மசரீரமென்றும் ஜீவனென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

9. மனதின் சொரூபத்தை விசாரித்தறியும் மார்க்கம் என்ன?

இந்த தேகத்தில் நான் என்று கிளம்புவதெதுவோ அஃதே மனமாம். நான் என்கிற நினைவு தேகத்தில் முதலில் எந்த விடத்திற் றோன்றுகின்றதென்று விசாரித்தால், ஹ்ருதயத்தி லென்று தெரியவரும். அதுவே மனதின் பிறப்பிடம். நான், நான் என்று கருதிக்கொண்டிருந்தாலுங்கூட அவ்விடத்திற் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும்.

மனதில் தோன்றும் நினைவுகளெல்லாவற்றிற்கும் நான் என்னும் நினைவே முதல் நினைவு. இது எழுந்த பிறகே ஏனைய நினைவுகள் எழுகின்றன. தன்மை தோன்றிய பிறகே, முன்னிலை படர்க்கைகள் தோன்றுகின்றன ; தன்மையின்றி முன்னிலை படர்க்கைக ளிரா.

10. மனம் எப்படி யடங்கும் ?

நான் யாரென்னும் விசாரணையினாலேயே மனமடங்கும் ; நான் யாரென்னும் நினைவு மற்ற நினைவுகளை யெல்லாமழித்துப் பிணஞ்சுடு தடிபோல் முடிவில் தானு மழியும். பிறகு சொரூபதரிசன முண்டாம்.

11. நான்யா ரேன்கிற நினைவை சதாகாலமும் பிடிக்கும் உபாயம் என்ன ?

பிற வெண்ணங்க ளெழுந்தா லவற்றைப் பூர்த்தி பண்ணுவதற்கு எத்தனியாமல் அவை யாருக்குண்டாயின ? என்று விசாரிக்கவேண்டும். எத்தனை எண்ணங்க ளெழினுமென்ன? ஜாக்கிரதையாய் ஒவ்வோ ரெண்ணமும் கிளம்பும்போதே, இது யாருக்குண்டாயிற்று ? என்று விசாரித்தால் எனக்கு என்று தோன்றும். நான் யார்? என்று விசாரித்தால் மனம் தன் பிறப்பிடத்திற்குத் திரும்பிவிடும். இப்படிப் பழகப் பழக மனதிற்குத் தன் பிறப்பிடத்திற் றங்கி நிற்கும் சக்தி யதிகரிக்கின்றது. சூக்ஷ்மமான மனம், மூளை இந்திரியங்கள் வாயிலாய் வெளிப்படும்போது ஸ்தூலமான நாமரூபங்கள் தோன்றுகின்றன ; ஹ்ருதயத்தில் தங்கும்போது நாமரூபங்கள் மறைகின்றன. மனத்தை வெளிவிடாமல் ஹ்ருதயத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குத்தான் அகமுகம் அல்லது அந்தர்

முகம் என்று பெயர். ஹ்ருதயத்திலிருந்து வெளிவிடுவதற்குத்தான் பகிர்முக மென்று பெயர். இவ்விதமாக மனம் ஹ்ருதயத்திற் றங்கவே, எல்லா நினைவுகளுக்கும் மூல மான நான் என்பது போய் எப்பொழுதுமுள்ள தான் மாத்திரம் விளங்கும். எதைச் செய்தாலும் நான் என்கிற அகங்காரமற்றுச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் எல்லாம் சிவஸ்வரூபமாய்த் தோன்றும்.

12. மனமடங்குவதற்கு வேறு உபாயங்க ளில்லையா?

விசாரணையைத் தவிர வேறு தகுந்த உபாயங்க ளில்லை. மற்ற உபாயங்களினால் அடக்கினால் மன மடங்கினாற்போலிருந்து மறுபடியும் கிளம்பிவிடும். பிராணாயாமத்தாலும் மன மடங்கும்; ஆனால் பிராண னடங்கியிருக்கும் வரையில் மனமு மடங்கியிருந்து, பிராணன் வெளிப்படும்போது தானும் வெளிப்பட்டு வாசனை வயத்தா யலையும். மனதிற்கும் பிராணனுக்கும் பிறப்பிட மொன்றே. நினைவே மனதின் சொரூபம். நான் என்னும் நினைவே மனதின் முதல் நினைவு; அதுவே யகங்காரம். அகங்கார மெங்கிருந்து உற்பத்தியோ, அங்கிருந்துதான் மூச்சும் கிளம்புகின்றது; ஆகையால் மனமடங்கும்போது பிராணனும், பிராணனடங்கும்போது மனமு மடங்கும். ஆனால் சுழுத்தியில் மனமடங்கி யிருந்தபோதிலும் பிராண னடங்கவில்லை. தேகத்தின் பாதுகாப்பின் நிமித்தமும், தேகமானது மரித்துவிட்டதோ வென்று பிறர் ஐயுறா வண்ணமும் இவ்வாறு ஈச்வர நியதியால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜாக்கிரத்திலும் சமாதியிலும் மனமடங்குகிறபோது பிராணனடங்குகிறது. பிராணன் மனதின் ஸ்தூலரூப மெனப்படும். மரணகாலம்

வரையில் மனம் பிராணனை உடலில் வைத்துக்கொண்டிருந்து உடல் மரிக்குங் காலத்தில் அதனைக் கவர்ந்து கொண்டுபோகின்றது. ஆகையால் பிராணாயாமம் மனத்தை யடக்க சகாயமாகுமே யன்றி மனோநாசஞ் செய்யாது.

பிராணாயாமம் போலவே மூர்த்தித்தியானம், மந்திர ஜபம், ஆகாரநியம மென்பவைகளும் மனத்தை அடக்கும் சகாயங்களே.

மூர்த்தித் தியானத்தாலும் மந்திர ஜபத்தாலும் மனம் ஏகாக்கிரத்தை யடைகிறது. மனமானது சதா சலித்துக் கொண்டே யிருக்கும். யானையின் துதிக்கையில் ஒரு சங்கிலியைக் கொடுத்தால் அது எப்படி வேறொன்றையும் பற்றும லதையே பற்றிக்கொண்டு செல்லுமோ, அப்படியே மனதையும் ஏதோ ஒரு நாமம் அல்லது ரூபத்திற் பழக்கினால் " அதையே பற்றிக்கொண்டிருக்கும். மனம் அளவிறந்த நினைவுகளாய் விரிகின்றபடியால் ஒவ்வொரு நினைவும் அதிபலவீனமாகப் போகின்றது. நினைவுகளடங்க வடங்க ஏகாக்கிரத்தன்மை யடைந்து, அதனாற் பலத்தை யடைந்த மனத்திற்கு ஆத்மவிசாரம் சுலபமாய் சித்திக்கும். எல்லா நியமங்களினுஞ் சிறந்த மித ஸாத்விக ஆகார நியமத்தால் மனத்தின் ஸத்வகுணம் விருத்தியாகி ஆத்மவிசாரத்திற்கு சகாய முண்டாகிறது.

13. விஷயவாசனை(நினைவு)கள் அளவற்றனவாய்க் கடலில் அலைபோலத் தோன்றுகின்றனவே; அவைகளெல்லாம் எப்போது நீங்கும்?

சொரூபத்தியானம் கிளம்பக் கிளம்ப நினைவுகளெல்லா மழிந்துவிடும்.

14. தோன்றுதோட்டு வருகின்ற ஸகல விஷயவாசனைகளும் ஒடுங்கி சொரூபமாத்திரமாய் இருக்க முடியுமா?

முடியுமா முடியாதா வென்கிற சந்தேக நினைவுக்குமிடங்கொடாமல், சொரூபத் தியானத்தை விடாப்பிடியாய்ப் பிடிக்கவேண்டும். ஒருவன் எவ்வளவு பாபியாயிருந்தாலும், 'நான் பாபியாயிருக்கிறேனே! எப்படிக் கடைத்தேறப்போகிறேன்' என் றேங்கி அழுதுகொண்டிராமல், தான் பாபி என்னு மெண்ணத்தையு மறவே யொழித்து சொரூபதியானத்தி லூக்க முள்ளவனாக விருந்தால் அவன் நிச்சயமா யுருப்படுவன். நல்லமன மென்றும் கெட்டமன மென்று மிரண்டு மனங்களில்லை; மனமொன்றே. வாசனைகளே சுப மென்றும் அசுப மென்று மிரண்டுவிதம். மனம் சுபவாசனை வயத்தாய் நிற்கும்போது நல்லமன மென்றும், அசுபவாசனை வயத்தாய் நிற்கும்போது கெட்டமன மென்றும் சொல்லப்படும்.

பிரபஞ்ச விஷயங்களிலும் பிறர் காரியங்களிலும் மனதை விடக்கூடாது. பிறர் எவ்வளவு கெட்டவர்களாயிருந்தாலும், அவர்களிடத்தில் துவேஷம் வைக்கலாகாது. விருப்பு, வெறுப்பு இரண்டும் வெறுக்கத்தக்கன. பிறருக்கொருவன் கொடுப்பதெல்லாம் தனக்கே கொடுத்துக் கொள்ளுகிறான். இவ்வுண்மையை அறிந்தால் எவன்தான் கொடாதொழிவான்? தானெழுந்தால் சகலமும் மெழும்; தானடங்கினல் சகலமு மடங்கும். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தாழ்ந்து நடக்கிறோமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நன்மை யுண்டு. மனத்தை யடக்கிக்கொண் டிருந்தால் எங்கே யிருந்தாலு மிருக்கலாம்.

15. விசாரணை எதுவரையில் வேண்டும்?

மனத்தின்கண் எதுவரையில் விஷயவாசனைக ளிருக்கின்றனவோ, அதுவரையில் நான்யா ரென்னும் விசாரணையும் வேண்டும். நினைவுகள் தோன்றத் தோன்ற அப்போதப்போதே அவற்றையெல்லாம் உற்பத்திஸ்தானத்திலேயே விசாரணையால் நசிப்பிக்க வேண்டும். ஒருவன் சொரூபத்தை யடையும் வரையில் நிரந்தர சொரூப ஸ்மரணையைக் கைப்பற்றுவானாயின், அது வொன்றே போதும். கோட்டைக்குள் எதிரிக ளுள்ளவரையில் அதிலிருந்து வெளியே வந்துகொண்டிருப்பார்கள்; வர வர அவர்களை யெல்லாம் வெட்டிக்கொண்டே யிருந்தால் கோட்டை கைவசப்படும்.

16. சொரூபத்தின் இயல்பு என்ன?

யதார்த்தமா யுள்ளது ஆத்மசொரூப மொன்றே. ஜக, ஜீவ, ஈச்வரர்கள் சிப்பியில் வெள்ளிபோ லதிற் கற்பனைகள்; இவை மூன்றும் ஏககாலத்திற் றோன்றி, ஏககாலத்தில் மறைகின்றன.

நான் என்கிற நினைவு கிஞ்சித்தும் இல்லாத விடமே சொரூபமாகும். அதுவே மௌன மெனப்படும். சொரூபமே ஜகம்; சொரூபமே நான்; சொரூபமே ஈச்வரன்; எல்லாம் சிவ சொரூபமே.

17. எல்லாம் ஈசன் செயலன்றோ?

இச்சாஸங்கல்ப யத்நமின்றி யெழுந்த ஆதித்தன் சன்னிதி மாத்திரத்தில் காந்தக்கல் அக்கினியைக் கக்குவதும், தாமரை யலர்வதும், நீர் வற்றுவதும், உலகோர் தத்தங் காரியங்களிற் பிரவிருத்தித்து இயற்றி யடங்குவ

தும், காந்தத்தின் முன் ஊசி சேஷ்டிப்பதும்போல, ஈசன் சன்னிதான விசேஷ மாத்திரத்தால் நடக்கும் முத்தொழில் அல்லது பஞ்சகிருத்தியங்கட் குட்பட்ட ஜீவர்கள் தத்தம் கர்மானுசாரம் சேஷ்டித் தடங்குகின்றனர். அன்றி, அவர் ஸங்கல்ப ஸஹிதரல்லர்; ஒரு கருமமு மவரையொட்டாது. அது, லோக கர்மங்கள் சூரியனை யொட்டாததும், ஏனைய சதுர் பூதங்களின் குணகுணங்கள் வியாபகமான ஆகாயத்தை யொட்டாததும்போலும்.

18. பக்தருள் மேலான பக்தன் யார்?

எவன் தன்னையே கடவுளாகிய சொரூபத்தினிடத்தில் த்யாகம் செய்கிறானோ அவனே சிறந்த பக்திமான். ஆன்ம சிந்தனையைத் தவிர வேறு சிந்தனை கிளம்புவதற்குச் சற்று மிடங்கொடாமல் ஆத்ம நிஷ்டாபரனா யிருப்பதே தன்னை ஈசனுக் களிப்பதாம்.

ஈசன் பேரில் எவ்வளவு பாரத்தைப் போட்டாலும், அவ்வளவையும் அவர் வகித்துக்கொள்ளுகிறார். சகல காரியங்களையும் ஒரு பரமேச்வர சக்தி நடத்திகொண்டிருக்கிறபடியால், நாமு மதற் கடங்கியிராமல், 'இப்படிச் செய்யவேண்டும்; அப்படிச் செய்யவேண்டு' மென்று ஸதா சிந்திப்பதேன்? புகைவண்டி சகல பாரங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு போவது தெரிந்திருந்தும், அதிலேறிக் கொண்டு போகும் நாம் நம்முடைய சிறிய மூட்டையையு மதிற் போட்டுவிட்டு சுகமா யிராமல், அதை நமது தலையிற் றாங்கிக்கொண்டு ஏன் கஷ்டப்பட வேண்டும்?

19. வைராக்கியமாவது எது?

எவ்வெந் நினைவுகள் உற்பத்தியாகின்றனவோ அவற்றை யெல்லாம் ஒன்றுகூட விடாமல் உற்பத்திஸ்தானத்தி

லேயே நசுக்கிப் போடுவதே வைராக்கியமாம். முத்துக் குளிப்போர் தம் மிடையிற் கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு மூழ்கிக் கடலடியிற் கிடக்கும் முத்தை எப்படி எடுக்கிறார்களோ, அப்படியே ஒவ்வொருவனும் வைராக்கியத்துடன் தன்னுள் ளாழ்ந்து மூழ்கி ஆத்ம முத்தை யடையலாம்.

20. கடவுளாலும் குருவாலும் ஒரு ஜீவனை முக்தனாக்க முடியாதா?

கடவுளும் குருவும் முத்தியை யடைவதற்கு வழியைக் காட்டுவார்களே யல்லாமல், தாமாகவே ஜீவர்களை முத்தியிற் சேர்க்கார்.

கடவுளும் குருவும் உண்மையில் வேறல்லர். புலி வாயிற் பட்டது எவ்வாறு திரும்பாதோ, அவ்வாறே குருவின் அருட்பார்வையிற் பட்டவர்கள் அவரால் ரக்ஷிக்கப் படுவரேயன்றி ஒருக்காலும் கைவிடப்படார்; எனினும், ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய முயற்சியினாலேயே கடவுள் அல்லது குரு காட்டிய வழிப்படி தவறாது நடந்து முத்தி யடையவேண்டும். தன்னைத் தன்னுடைய ஞானக் கண்ணால் தானே யறியவேண்டுமே யல்லாமல், பிறராலெப்படி யறியலாம்? ராமனென்பவன் தன்னை ராமனென்றறிவதற்குக் கண்ணாடி வேண்டுமோ?

21. முத்தியில் விருப்பமுள்ளவனுக்குத் தத்துவங்களின் விசாரணை அவசியமா?

குப்பையைக் கூட்டித் தள்ளவேண்டிய ஒருவன் அதை யாராய்வதா லெப்படிப் பயனில்லையோ, அப்படியே தன்னை யறியவேண்டிய ஒருவன், தன்னை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் தத்துவங்க ளனைத்தையும் சேர்த்துத

தள்ளிவிடாமல் அவை இத்தனையென்று கணக்கிடுவதாலும், அவற்றின் குணங்களை யாராய்வதாலும் பயனில்லை. பிரபஞ்சத்தை ஒரு சொப்பனத்தைப்போ லெண்ணிக் கொள்ள வேண்டும்.

22. நனவிற்கும் கனவிற்கும் பேதமில்லையா?

நனவு (ஜாக்ரம்) தீர்க்கம், கனவு (சொப்பனம்) க்ஷணிகமென்பது தவிர வேறு பேதமில்லை. ஜாக்ரத்தில் நடக்கும் விவகாரங்களெல்லாம் எவ்வளவு உண்மையாகத் தோன்றுகின்றனவோ, அவ்வளவு உண்மையாகவே சொப்பனத்தில் நடக்கும் விவகாரங்களும் அக்காலத்திற் றோன்றுகின்றன. சொப்பனத்தில் மனம் வேறொரு தேகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. ஜாக்ரம் சொப்பன மிரண்டிலும் நினைவுகளும் நாமரூபங்களும் ஏககாலத்தில் நிகழ்கின்றன.

23. முமுக்ஷுக்களுக்கு நூற்படிப்பால் பிரயோஜனமுண்டா?

எந்நூலிலும் முத்தியடைவதற்கு மனத்தை யடக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டுள்ளபடியால் மனோநிக்ரகமே நூல்களின் முடிவான கருத்து என்றறிந்துகொண்ட பின்பு நூல்களை யளவின்றிப் படிப்பதாற் பயனில்லை. மனத்தை யடக்கற்குத் தன்னை யாரென்று தன்னுள் விசாரிக்கவேண்டுமே யல்லாமல், எப்படி நூல்களில் விசாரிப்பது? தன்னைத் தன்னுடைய ஞானக்கண்ணாற் றானேயறிய வேண்டும். தான் பஞ்சகோசங்களுக் குள்ளிருப்பது; நூல்களோ அவற்றிற்கு வெளியி லிருப்பவை. ஆகையால் பஞ்சகோசங்களையும் நீக்கி விசாரிக்கவேண்டிய தன்னை நூல்களில் விசாரிப்பது வீணே. கற்றவையனைத்தும் ஒரு காலத்தில் மறக்க வேண்டிவரும்.

24. சுகமாவது யாது?

சுகமென்பது ஆத்மாவின் சொரூபமே; சுகமும் ஆத்ம சொரூபமும் வேறன்று. பிரபஞ்சப் பொருள் ஒன்றிலாவது சுகமென்பது கிடையாது. அவைகளி லிருந்து சுகம் கிடைப்பதாக நாம் நமது அவிவேகத்தால் நினைக்கின்றோம். மனம் வெளிவரும்போது துக்கத்தை யனுபவிக்கிறது. உண்மையில் நமது எண்ணங்கள் பூர்த்தி யாகும்போதெல்லாம் அது தன்னுடைய யதாஸ்தானத் திற்குத் திரும்பி ஆத்மசுகத்தையே யனுபவிக்கிறது. அப் படியே தூக்கம், சமாதி, மூர்ச்சை காலங்களிலும், இச் சித்த பொருள் கிடைக்கிறபோதும், வெறுத்த பொருளுக் குக் கேடுண்டாகும் போதும், மனம் அந்தர்முக மாகி ஆத்மசுகத்தையே யனுபவிக்கிறது. இப்படி மனம் ஆத்மாவை விட்டு வெளியே போவதும் உள்ளே திரும்பு வதுமாக ஓய்வின்றி யலேகிறது. மரத்தடியில் நிழல் சுகமாயிருக்கிறது. வெளியில் சூரிய வெப்பம் கொடு மையா யிருக்கிறது. வெளியி லலேயுமொருவன் நிழலிற் சென்று குளிர்ச்சி யடைகிறான். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் வெளிக்கிளம்பி வெப்பத்தின் கொடுமைக் காற்றாது, மறுபடியும் மரத்தடிக்கு வருகின்றான். இவ்வாறு நிழலினின்று வெயிலிற் போவதும், வெயிலினின்று நிழ லிற் செல்வதுமா யிருக்கிறான். இப்படிச் செய்கிறவன் அவிவேகி. ஆனல் விவேகியோ நிழலே விட்டு நீங்கான். அப்படியே ஞானியின் மனமும் பிரம்மத்தை விட்டு நீங்குவதில்லே. ஆனல் அஞ்ஞானியின் மனமோ பிர பஞ்சத்திலுழன்று துக்கப்படுவதும், சிறிதுநேரம் பிரம் மத்திற்குத் திரும்பி சுகமடைவதுமா யிருக்கிறது.

ஜக மென்பது நினைவே. ஜகம் மறையும்போது, அதாவது நினைவற்றபோது, மனம் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கின்றது; ஜகம் தோன்றும்போது அது துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றது.

25. ஞானதிருஷ்டி என்றால் என்ன ?

சும்மா விருப்பதற்குத்தான் ஞானதிருஷ்டி என்று பெயர். சும்மா விருப்பதாவது மனத்தை ஆன்மசொரூபத்தில் லயிக்கச் செய்வதே. அன்றி, பிறர் கருத்தறிதல், முக்கால முணர்தல், தூர தேசத்தில் நடப்பன வறிதல் ஆகிய இவை ஞானதிருஷ்டி யாகமாட்டா.

26. நிராசைக்கும் ஞானத்திற்கும் சம்பந்த மேன்ன ?

நிராசையே ஞானம். நிராசை வேறு, ஞானம் வேறன்று. உண்மையில் இரண்டு மொன்றே. நிராசை யென்பது ஒரு பொருளிலும் மனம் செல்லாம லிருப்பது. ஞான மென்பது ஒரு பொருளும் தோன்றாதிருப்பது. என்றால், அன்னியத்தை நாடாதிருத்தல் வைராக்கியம் அல்லது நிராசை; தன்னை விடாதிருத்தல் ஞானம்.

27. விசாரணைக்கும் தியானத்திற்கும் பேதமேன்ன ?

விசாரணையாவது தன்னிடத்திலேயே மனதை வைத்துக்கொண்டிருப்பது. தியானமாவது தன்னை பிரம்மமென்றும் சச்சிதானந்த மென்றும் பாவிப்பது.

28. முக்தி யென்று லேன்ன ?

பந்தத்தி லிருக்கும் தான் யாரென்று விசாரித்துத் தன் யதார்த்த சொரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்வதே முக்தி.

முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை

ஸ்ரீ ரமணாச்ரம புஸ்தகாலயம்

தமிழ்

பகவான் ஸ்ரீ ரமணமஹர்ஷிகளருளியவை.

		ரூ.	அ.	பை.
ஸ்ரீ அருணாசலஸ்துதி பஞ்சகம்	...	0	2	0
உபதேசநூன்மாலை (உபதேசவுந்தியார், உள்ளது நாற்பது, அனுபந்தம், அப்பளப்பாட்டு, ஆன்ம வித்தை அடங்கியது)	...	0	2	0
அநுவாதநூன்மாலை (செய்யுள்) (தேவிகாலோத்தரம் - ஞானசாரவிசாரபடலம், ஸர்வஞானோத்தரம் - ஆத்மசாட்சாத்காரப் பிரகரணம், தக்ஷிணாமூர்த்தி தோத்திரம், அத்தாமலகம், குரு ஸ்துதி சேர்ந்தது)	...	0	2	0
ஷ அநுவாதநூன்மாலை (வசனம்) (விவேகசூடாமணி, திருக்குதிருசிய விவேகம் சேர்ந்தது)	...	0	6	0
அருண்மொழித் தொகுப்பு (விசாரசங்கிரகம், நானார்? அடங்கியது)	...	0	2	0
ஸ்ரீ ரமணநூற்றிரட்டு (ஷ ஐந்தும் அடங்கியது)	...	1	0	0
தேவிகாலோத்தரம் (தக்ஷிணாமூர்த்தி தோத்திரம், அத்தாமலகம், குரு ஸ்துதி சேர்ந்தது)	...	0	1	6
உபதேசவுந்தியாரும் கலிவெண்பாவும்	...	0	1	0
உபதேசஸாரம் (நாகரஸ்லோகமும் பாஷ்யத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும்) ...	...	0	1	0
நான் யார்? ...	...	0	0	6
உபதேச மஞ்சரி ...	...	0	1	0

மஹர்ஷிகளது பக்தர்கள் செய்தவை.

		ரூ.	அ.	பை.
ஸ்ரீ ரமண விஜயம் (ஜீவிய சரித்திரமும் உபதேச மொழிகளும், இரண்டாம் பதிப்பு.)	...	2	0	0
பெரியார் வரலாறு (60 மஹான்களின் சரித்திர - உபதேசங்கள் அடங்கியது)	...	2	0	0

பெரியார் வரலாறு மாணவர் பகுதி (ஆசியவிளக்[illegible] கள், கிரேக்கப் பெரியார் மாத்திரம்) ...	[illegible]	[illegible]	[illegible]
கிரேக்கப் பெரியார்	0	1	0
ஸத்தர்சனம் (உள்ளது நாற்பதின் நாகர ஸ்லோகமும் பாஷ்யத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும்) அட்டை... ...	0	8	0
,, ,, சாதா	0	6	0
உள்ளது நாற்பது (விரிவுரை)	0	6	0
ஸ்ரீ ரமண சரித அகவல்	0	3	0
பகவான் ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகளின் சரித்திரமும் உபதேச மொழிகளும்	0	6	0
திருவிளக்கைப் பாருங்கள்	0	0	6
ஸ்ரீ ரமண அந்தாதி	0	1	0
இந்திய ஸ்தல யாத்திரை மான்மியம் (II பாகம்) ...	0	10	0
ஸ்ரீ ரமண ஸ்துதிபஞ்சகம்	0	0	6
ஸ்ரீ ரமணானந்த ஸ்தோத்திர பஞ்சகம் ...	0	1	0
சிரோரத்னப் பாமாலை	0	0	3
ஸ்ரீ ராமசரிதை (8 வயதுச் சிறுமி எழுதியது) ...	0	6	0
துரிய வெளி	0	6	0
ஸூதஸம்ஹிதாஸாரம் (ஸதாஸிவப்பிரம்மம் திரட்டிய கிரந்த மூலமும், தமிழ் வியாக்யானமும்) முதற்பாகம்	0	4	0

பகவான் மஹர்ஷிகளின் போட்டோக்கள், பிளாக் படங்கள் லாக்கெட்டுகள் கிடைக்கும்.

விலை ரூ. 1-0-0 முதற்கொண்டு 0-2-0 வரையில் பல ஸைஸிலுள்ளன. பிளாக் படங்கள் 0-1-0 முதல் 0-0-3 வரை கிடைக்கும்.

வேண்டுவோர் எழுதுக:—

நிரஞ்சனானந்த ஸ்வாமி,

சர்வாதிகாரி.

ஸ்ரீரமணாச்ரமம், திருவண்ணாமலை.